

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-11419/2014-ERU

V Ostravě dne 3. března 2015

Č. j. 11419-8/2014-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ustanovení § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. KO-11419/2014-ERU, vedeném z moci úřední podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **TERMO Děčín a.s.**, se sídlem Oblouková 25, 405 02 Děčín III, IČ: 640 50 882, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 31. května 2008, později podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 303/2013 Sb. (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

takto:

Správní řízení vedené pod sp. zn. KO-11419/2014-ERU zahájené dne 4. dubna 2006 Státní energetickou inspekcí, územním inspektorátem pro Ústecký kraj, z moci úřední podle ustanovení § 46 správního řádu s účastníkem řízení - **TERMO Děčín a.s.**, se sídlem Oblouková 25, 405 02 Děčín III, IČ: 640 50 882 (dále jen „účastník řízení“) - ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s podmínkami věcného usměrňování cen ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2004 pro CZT Děčín ekonomicky neoprávněný náklad ve výši ████████ Kč, jako rozdíl mezi poplatkem za odběr podzemní vody ve výši ████████ Kč a příjmy za prodej pitné vody ve výši ████████ Kč,

se zastavuje.

Odůvodnění

I. Průběh cenové kontroly a správního řízení u Státní energetické inspekce

Dne 20. září 2005 zahájila Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Ústecký kraj (dále jen „SEI“), kontrolu ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, v tehdy účinném znění, jejímž předmětem bylo dodržování zákona č. 529/1990 Sb., o cenách, v tehdy účinném znění.

O výsledku kontroly byl sepsán Protokol č. [REDAKCE] ze dne 11. ledna 2006 (dále jen „protokol“), v němž bylo konstatováno, že kontrolovaná osoba (účastník řízení) uplatnila ve výsledné kalkulaci tepelné energie za rok 2004 pro CZT Děčín ekonomicky neoprávněné náklady ve výši [REDAKCE] Kč, jako rozdíl mezi poplatky za odběr podzemní vody [REDAKCE] Kč a příjmy za prodej pitné vody [REDAKCE] Kč, čímž kontrolovaná osoba porušila cenové předpisy, když nerespektovala cenovými orgány závazný postup při tvorbě ceny nebo při její kalkulaci podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

Námítky kontrolované osoby (účastníka řízení) proti protokolu byly rozhodnutím SEI, č. j. [REDAKCE], ze dne 24. února 2006 zamítnuty a kontrolní zjištění bylo potvrzeno.

Dne 4. dubna 2006 zahájila SEI s účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách (pozn. tehdy § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 31. května 2008), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s podmínkami věcného usměrňování cen ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2004 pro CZT Děčín ekonomicky neoprávněný náklad ve výši [REDAKCE] Kč, jako rozdíl mezi poplatkem za odběr podzemní vody ve výši [REDAKCE] Kč a příjmy za prodej pitné vody ve výši [REDAKCE] Kč.

Rozhodnutím SEI, č. j. [REDAKCE], ze dne 2. května 2006 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 31. května 2008, a byla mu v souladu s ustanovením § 17 odst. 1 písm. b) téhož zákona uložena pokuta ve výši 500 000 Kč.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal účastník řízení odvolání, o němž rozhodla Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát, dne 21. června 2006 rozhodnutím, č. j. [REDAKCE], tak, že jej zamítla a rozhodnutí SEI potvrdila.

II. Řízení o žalobě

Rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, napadl účastník řízení správní žalobou podanou dne 4. července 2006 k Městskému soudu v Praze.

Městský soud v Praze Rozsudkem, č. j. 8 A 107/2010-92-96, ze dne 30. října 2014 Rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústřední inspektorát, ze dne 21. června 2006, č. j. [REDAKCE], zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, přičemž byl v rámci rozhodování vázán závěry Rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 8 Afs 75/2009-70, ze dne 31. března 2010.

III. Opětné projednání odvolání

V důsledku rozhodnutí Městského soudu v Praze, č. j. 8 A 107/2010-92-96, ze dne 30. října 2014 bylo nutné znovu rozhodnout o odvolání účastníka řízení proti Rozhodnutí SEI, č. j. [REDAKCE], ze dne 2. května 2006.

V souladu s čl. II. bodu 10 přechodných ustanovení zákona č. 211/2011 Sb., kterým byl s účinností od 18. srpna 2011 novelizován energetický zákon, přešla pravomoc rozhodnout o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutím vydaným Státní energetickou inspekcí, o kterých do dne účinnosti tohoto zákona nebylo rozhodnuto, na předsedu Energetického regulačního úřadu.

O odvolání účastníka řízení rozhodla v souladu s výše uvedeným předsedkyně Energetického regulačního úřadu (dále jen „odvolací orgán“) Rozhodnutím, č. j. 11419-6/2014-ERU, ze dne 26. ledna 2015 tak, že napadené Rozhodnutí SEI [REDAKCE] ze dne 2. května 2006 zrušila a věc vrátila Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) k novému projednání.

Hlavním důvodem zrušení napadeného rozhodnutí byla skutečnost, že náklady na čerpání termální vody, které SEI vyhodnotila jako ekonomicky neoprávněné, shledal soud náklady ekonomicky oprávněnými jak ve smyslu zákona o cenách, tak v roce 2004 účinného cenového rozhodnutí Úřadu.

IV. Nové projednání věci

Podle ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu, nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Z dikce ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vyplývá, že správní orgán je vázán při novém projednání věci právním názorem odvolacího orgánu vysloveným v rámci odůvodnění rozhodnutí, kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Odvolací orgán v rámci odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že dle ustanovení § 88 odst. 2 zákona o vodách, ve znění účinném ode dne 23. ledna 2004, odběry podzemních vod povolené k účelu získání tepelné energie zpoplatněny nejsou. Ve znění účinném do 22. ledna 2004 dle ustanovení § 88 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 8 odst. 1 písm. d) zákona o vodách, odběry podzemních vod povolené k účelu získání tepelné energie zpoplatněny nebyly za podmínky, že docházelo k následnému vypouštění čerpané podzemní vody zpět do těchto vod. Z dosavadního řízení vyplývá, že účastník řízení tak byl povinen platit poplatek za odběr podzemní vody k účelům získání tepelné energie pouze do 22. ledna 2004.

Účastník řízení zahrnul do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2004 v čase zpracování, tj. v lednu 2005, náklady na poplatek za odběr podzemní vody, tedy v době, kdy se účastník řízení oprávněně domníval, že je povinen poplatek za odběr podzemní vody platit, v což jej utvrdilo rozhodnutí o výměru o poplatku za odběr podzemní vody České inspekce životního prostředí, neboť vycházel ze zásady presumpce správnosti správního rozhodnutí. Až teprve rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 23. května 2005, o odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí České inspekce životního prostředí, konstatovalo, že účastník řízení nebyl povinen za odběr podzemní vody poplatek platit. Účastník řízení tak jednal v dobré víře, když náklad, o kterém nebylo jisté, zda ho v konečném důsledku bude muset nést, zahrnul do ekonomicky oprávněných nákladů.

Účastníkovi řízení původně náklady za odběr podzemní vody vznikly, protože rozhodnutím České inspekce životního prostředí vyměřený poplatek zaplatil, a pokud pak v důsledku rozhodnutí Ministerstva životního prostředí byly náklady nižší, a to pouze ve výši ████████ Kč, tak účastník řízení vzniklou situaci vyřešil tím, že o příslušnou částku snížil náklady pro kalkulaci ceny tepla za rok 2005. Takové řešení sice z hlediska cenových předpisů není standardní, nicméně odpovídalo specifickým okolnostem daného případu.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 580/1990 Sb., v tehdy platném znění, lze jako znak ekonomicky oprávněného nákladu identifikovat, že náklad odpovídá pořízení určitého materiálu či vynaložení nezbytného nákladu.

Cenové rozhodnutí č. 21/2003 v bodech (1) a (2) Přílohy č. 1 stanovilo, že tyto náklady musí souviset s výrobou a rozvodem tepelné energie.

Z výše uvedeného je zřejmé, že náklad na čerpání podzemní vody byl nákladem oprávněným, neboť představoval vynaložený náklad na zajištění dodávek tepelné energie, která byla přímo z podzemní vody získávána. Výrobce pouze použil jiné technologické řešení, když namísto spalování paliva čerpal termální vodu, z níž tepelnou energii získával. Pokud byl tento odběr zpoplatněn, šlo o ekonomicky oprávněný náklad v kalkulaci ceny tepelné energie.

Správnímu orgánu pak v kontextu ustanovení § 152 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu nezbytvá než správní řízení zahájené dne 4. dubna 2006

Územním inspektorátem Státní energetické inspekce pro Ústecký kraj a vedené Úřadem pod sp. zn. KO-11419/2014-ERU zastavit, neboť účastník řízení se nedopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem se pak již správní orgán nezabývá vypořádáním dalších námitek účastníka řízení, které účastník řízení uvedl ve vztahu k výše uvedenému správnímu deliktu.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly